of bleven zij daarvan weg; en de geheele instelling werd van lieverlede beschouwd als een aangenaam middel om den tijd te verdrijven.

De leeraren gingen zich ten doel stellen om de diepe gedachten, die in de Noorsche mythologie te vinden zijn, aan de jongelieden mede te deelen. De duistere beeldspraak, die in de Noorsche mythologische poëzie te vinden is, moest dienen om boerenmeisjes en opgeschoten knapen tot verstandelijke ontwikkeling te brengen. De meeste leeraren waren voor die taak niet berekend geweest, al hadden zij voor een ontwikkeld publiek gestaan. Enkelen wisten wel vele ‚klippen te vermijden en hun onderwijs vruchtbaar te maken, doch over het algemeen was het onderwijs op de »volkshoogescholen" een parodie op goed onderwijs. Men had heel wat meer gehad aan gewone avond- of herhalingsscholen. Het gebeurde eenmaal, dat een leeraar zijn zomercursus voor jonge meisjes sloot met eene lezing van twee uren over de vaart van Thor naar Jötunheim, waarbij niet weinigen der toehoorderessen in slaap vielen.

Toch beweren sommigen, die op de hoogte der zaak kunnen zijn, dat deze wonderlijke hoogescholen, natuurlijk de beste er van, goede vruchten voornamelijk uit het oogpunt van den godsdienst gedragen hebben. Zij verzekeren, dat de meeste leeraren getracht hebben hun onderwijs in Christelijken geest te geven; in de meeste scholen had men niet te klagen over de ruwheid of de goddeloosheid der leerlingen.

In de laatste jaren is dit alles echter anders geworden. In vele scholen zijn de vrijdenkers den hoogsten toon gaan voeren, die spotten met Christendom en vaderlandsliefde als een overwonnen standpunt. Men kan begrijpen, welke pestholen nu van lieverlede deze dwaze inrichtingen voor onderwijs geworden zijn; zij zijn middelen geworden om republikeinsche en sociaal-democratische denkbeelden onder het volk te verspreiden. Nergens ter wereld brandt wellicht het twistvuur der staatkundige partijen feller dan in Denemarken. Wij houden het er voor, dat de volkshoogescholen in den laatsten tijd het meeste er toe hebben bijgedragen, om radicalisme en socialisme onder de bevolking te brengen, waardoor wederom eene geweldige reactie in het leven is geroepen.

De beter gezinden in Denemarken, die inzien dat een staat zonder godsdienst niet bestaan kan, zien daarom de volkshoogescholen met kwade oogen aan. De Deensche regeering, geleid door den energieken minister Estrup, is er op uit om aan de scholen staatsondersteuning te onthouden. Men heeft voorstellen gedaan om deze inrichtingen te hervormen en er herhalingsscholen van te maken, die aan streng toezicht onderworpen zijn. Er zijn reeds scholen, waar men in plaats over de lofzangen op de goden Thor, Freir, Heindal en Frigge, handelt over melkcentrifugen en afkoelingstoestellen. Doch het zal volgens hem niet gelukken uit deze ongelukkige instelling iets goeds te maken. Door de volkshoogescholen is het in Denemarken geschied, dat een groot deel van den boerenstand aan de Sociaal-democraten de hand reikt, om te pogen de maatschappelijke orde van dingen, op Gods Woord gegrond, omver te werpen. Dit wordt in geen enkel ander land gevonden. In den regel hebben de socialisten hunne aanhangers onder de arbeiders-bevolking, voornamelijk in de groote steden; doch dat de boeren in grooten getale hun de hand reiken, dat wordt alleen in Denemarken gezien.

Waaraan dit te wijten?

Bij ons staat het vast, dat het valsch kerkelijk beginsel, hetwelk Grundtvig voorstond, er de schuld van draagt. Aanvankelijk streed deze Deensche volksleider tegen ondermijning der Luthersche leer. Ziende, hoe de rationalistische dwalingen in de Luthersche staatskerk van Denemarken geduld werden, was het zijn streven om op de doopformule, de XII artikelen en op »het levende woord" eene volkskerk te stichten. Ook ijverde hij voor algeheele leervrijheid en voor de zelfstandigheid der gemeenten, om daardoor in de staatskerk propaganda te kunnen maken voor zijn zienswijze.

Het is dan ook gelukt om in 1849 de staatskerk te laten vallen en in een vrije volkskerk om te zetten. Had Grundtvig voor *vrije* Luthersche kerken geijverd, hoe geheel anders zouden de dingen, naar menschelijke berekening, geloopen zijn.

Grundtvig verwarde de begrippen vrijheid en willekeur met elkander. En zoo is het dan geschied, dat de scholen, waarvan hij de geestelijke vader was, broeinesten geworden zijn van het ruwste ongeloof. Ware het zijn streven geweest om de kerk vrij te maken, teneinde haar het Luthersche karakter te doen behouden, opdat door den staat in de kerk niet langer het ongeloof zou gehandhaafd worden; had hij den stoot gegeven tot het stichten van vrije Luthersche scholen, Denemarken zou o. i. voor veel ellende bewaard zijn gebleven. En daardoor is het gekomen, dat dezelfde Grundtvig, die eenmaal met alle kracht optrad tegen de ongeloofstheoriën van den hoogleeraar Clausen, ten slotte de grondlegger geworden is van de radicale partij.

Zoo wreekt het zich, wanneer men een doel najaagt en men niet vraagt of de middelen die men kiest overeenkomstig Gods woord zijn. Grundtvig wilde den val den staatskerk, maar koos tot middel de invoering van leervrijheid. Hiermede ging hij tegen Gods Woord in.

Rusland. De Russische regeering is genoodzaakt geworden haar bevel, om in de scholen van Lijfland de Russische taal, in plaats van de taal van het land, te onderwijzen, in te trekken. Meer dan eenmaal hebben wij er op gewezen, hoe de Russische regeering alles op 't spel scheen te willen zetten, om in de Oostzee-provincièn de Luthersche kerk te verdringen en de bevolking te noodzaken, tot de Grieksche kerk over te gaan. Daartoe moesten de kinderen geen Eturisch of Lettisch meer leeren, maar slechts onderwezen worden in de Grieksche taal. Om dit gedaan te krijgen, moest men voor Lijfland alleen onderwijskrachten hebben voor 2000 scholen! Daar men deze niet had, moest men wel weder het bevel om Russisch te leeren opgeven. Toch houdt men van Russische zijde niet op met daden van geweld te plegen. Zoo zijn onlangs *alle* gronden aan scholen toebehourende en *alle* schoolgebouwen met één pennestreek voor staatseigendom verklaard. Dit gaf groote verbittering onder de bevolking, doch wat is er tegen te doen?

De vervolging van predikanten der Luthersche kerk, die beschuldigd worden van bespotting der Grieksche kerk, gaat voort. De Luthersche kerk leed aldaar een groot verlies door het afsterven van den superintendent Schultz, wiens moedig kampen tegen alle tyrannie in zaken, de conscientie rakende, zelfs den tegenstanders eerbied inboezemde.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

Doof en blind.

(Vervolg.)

Toen men nu eenmaal 't zoover had dat Laura spreken kon en ook begrijpen wat anderen zeiden, kwam het schrijven aan de beurt. Natuurlijk moest zij dat weder door 't gevoel leeren. In een vel bordpapier werden de letters uitgeknipt en daaronder een ander vel papier gelegd. Dan moest Laura de vormen nateekenen. Dat gelukte, en toen zij 't eenmaal meester was, liet men haar op een papier met hoog-gedrukte, voelbare lijnen de letters aaneenvoegen tot woorden.

In den loop des tijds, ja al heel spoedig kon Laura echter de lijnen missen. Alleen moest zij met de linkerhand de rechter, die schreef, wat sturen. Haar letters waren en bleven stijf, maar zeer goed te lezen.

Na het schrijven kwam het rekenen aan de beurt. Men begon als bij kleine kinderen op een telraam, en Laura leerde spoedig met balletjes van een tot honderd tellen. Daarna moest zij de gewone bewerkingen van 't rekenen leeren, optellen, aftrekken enz. Dat zij het nu in de kunst niet uiterst ver bracht, ligt voor de hand, doch 't was toch mooi, dat zij althans de hoofdzaken goed leerde begrijpen en zichzelf helpen.

Moeielijker was het haar eenig begrip te geven van tijd en tijdverdeeling. Voor haar was het altijd nacht; een klok hoorde zij nooit slaan. Zoo iemand heeft natuurlijk van dagen en uren geen denkbeeld. En toch moet men dat hebben om in de maatschappij te leven. Om haar nu de tijdverdeeling aan 't verstand te brengen, maakte Dr. Howe een lijst, waarop stond wat zij achtereenvolgens elken dag had te doen. Iederen dag was 't anders en zoo leerde zij door die lijst dagen en elken dag uren onderscheiden. Om haar duidelijk te maken dat er een dag en een nacht was, leerde men haar den tijd tusschen opstaan en naar bed gaan »dag", den overigen »nacht" te noemen.

Op Zondag droeg Laura andere en betere kleeren dan in de week. Zij kon die kleeren wel niet zien, maar toch bespeuren dat het niet de gewone waren. Reeds daardoor leerde zij den dag des Heeren van andere onderscheiden, maar meer nog doordat zij dan niet het gewone werk deed, maar rustte. Dat er jaargetijden en maanden zijn maakte men haar duidelijk, door haar te doen letten op 't verschil in warmte bv. in den zomer en in den winter, alsook op 't onderscheid in kleeding voor elk jaargetij. In 't kort, het gelukte ten slotte het meisje de geheele tijdverdeeling te doen begrijpen. Dat beteekende heel wat. Want het is voor zienden en blinden de eerste stap tot ordelijk werken. Toen 't nu zoover was, gaf men Laura een kalender ten geschenke met hooggedrukte letters. Zij kon daarop zelf de verloopen dagen aanteekenen.

Zooals de vrienden opgemerkt zullen hebben, was er voor Laura reeds veel veranderd ten goede. Men kon dat niet alleen aan haar geest, maar ook aan haar lichaam bespeuren. Vroeger was zij altijd langzaam in haar bewegingen geweest, als iemand die moe is. Nu, dat was ook geen wonder, want er was niets dat haar opwekte. Thans werd zij veel vlugger, en een blijmoedige trek vertoonde zich op haar gelaat. Daarbij kwam dat het zintuig, 't welk bij haar nog goed was, het gevoel, steeds fijner en dienstiger werd. Zoodoende kon zij eindelijk reeds aan de beweging der lucht merken, dat er iemand aankwam. Ja men zegt zelfs, dat zij ook reeds op een afstand onderscheiden kon of het een man of een vrouw was. Denkelijk kwam dat, doordat de kleeding van een vrouw de lucht sterker in beweging bracht

Hoe beter Laura zich kon uitdrukken, hoe meer zij begeerde alles te weten wat de wereld en de menschen om haar heen betrof.

Eens vroeg zij: »Wat is het toch dat gij *stem* noemt?"

»Dat is", zei de onderwijzer, »een trilling van de lucht: dat trillen wordt veroorzaakt door den mond."

Een oogenblik zat Laura in stil gepeins. Toen schreef zij de woorden: »Ik breng geen stem voort."

»Waarom niet?" vroeg de meester.

»Omdat ik de lucht niet met mijn mond beweeg," antwoordde Laura, »en haar ook niet voel in mijn ooren."

Zij had dus vrij goed begrepen wat de stem is. Van het *zien* wilde zij ook een en ander weten. Door dit alles moest zij natuurlijk vanzelf begrijpen hoeveel zij, bij anderen vergeleken, miste. Toch maakte haar dat volstrekt niet mismoedig of bedroefd.

Scherp maar waar.

De hertogin van Marlborough — een naam die den lezers wel niet onbekend zal zijn — was een zeer trotsche vrouw. Eens gaf zij een groot feest waartoe de heeren en dames van het hof genoodigd waren. Allen vonden het een groote eer te komen, en ieder had zijn best gedaan om in zijn kleeding zooveel mogelijk pracht en praal ten toon te spreiden.

Onder de dames die daar kwamen was er ook een, die een hooge betrekking bekleedde en veel doen kon. Wat zij de koningin vroeg werd meestal ingewilligd. Daarvan nu had een welgeboren man, een lord, gebruik gemaakt en haar gevraagd hem aan te bevelen voor de betrekking van opperstalmeester. Deze post werd door velen begeerd omdat er een groot inkomen aan verbonden was. Door de voorspraak van de hofdame, die met den lord bevriend was, werd hij benoemd.

De lord meende dat de eene vriendschap de andere waard was. Geld had hij genoeg. 't Was hem maar om de eer te doen geweest. Toen hij nu den post had gekregen liet hij een kostbaar halssieraad met diamanten maken, dat ruim 16000 gulden koste, en zond dat aan de dame als een bewijs van zijn dankbaarheid.

Vele menschen, ook die op het feest tegenwoordig waren, wisten dat, en benijdden de dame. De gastvrouw, de hertogin van Marlborough, had echter van de zaak nog niet gehoord.

Op het feest droeg de hofdame voor het eerst het prachtig sieraad. Ieder keek er naar; ieder bewonderde het. De gastvrouw, hoe zij zich ook had opgetooid, moest erkennen, dat de hofdame sierlijker gekleed was dan zij. Haar trotschheid maakte, dat zij — hoe dwaas, niet waar? — daarover geweldig boos werd. Zij kon niet nalaten er met deze en gene over te spreken en vernam nu wat er geschied was.

»Hoe komt dat mensch er toe?" vroeg de hertogin nu nijdig aan een dame, die naast haar zat, »om hier te durven pronken met een sieraad, dat ze niet eens zelf betaald heeft?"

»Och, mevrouw", was het antwoord, »de dame heeft volkomen gelijk. Hoe zal iemand weten waar hij kostelijken wijn kan krijgen, als er geen uithangbord aan den winkel is?"

HOOGENBIRK.

Ingezonden Stukken.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Mijnheer de redacteur!

Mag ik zoo vrij zijn een plaats in uw zeer gewaardeerd blad te verzoeken?

Het heeft zich al eens voorgedaan, dat in eene Ned. Ger. Kerk een spreker in de gemeente zou voorgaan, maar dat eenige dagen tevoren zich bezwaren opdeden, ten ongunste van dengene, die zou optreden, zoodat de kerkraad geen vrijmoedigheid had den spreker te laten voorgaan — niettegenstaande de bezwaren bij geruchte waren, — alzoo onbewezen. Zou het niet goed zijn, indien in de Ned. Ger. Kerken alleen sprekers optraden, die door de verschillende Classes zijn geordend en dit kunnen aantoonen door bewijzen, welke door een paar predikanten zijn geteekend, uit de Classis waarin zij woonachtig zijn of door den kerkeraad van de kerk waartoe zij behooren? Hierdoor zijn de sprekers kerkelijk gewaarborgd en de kerkeraden kunnen een direct vertrouwen schenken aan den voorganger.

Voor predikanten der Ned. Ger. Kerken en Chr. Ger. Kerk is zulks natuurlijk overbodig. Zou een dergelijk bewijs ook niet zijn nut kunnen hebben ten opzichte van evangelisten van »Vrienden der Waarheid".

U bij voorbaat dankzeggende,

Uw dr.

H. L. HORTENSIUS.

IJselmonde, 24 Jan. '88.

[Niet alleen zou dit goed zijn, maar het moet zoo, het mag niet anders. Het Synodaal Convent heeft zich hierover zeer beslist uitgesproken, en de kerkenordening van Dordrecht kent nergens een ongeordend optreden buiten de Classis om. RED.]

Gereformeerde Gezindheid.

Doleerende Kerken.

ZIESTAL: Haarlem, W. v. d. Bergh te Voorthuijsen, G. v. Goor te Bunschoten, J. W. H. Kalkman te Monster, G. H. van Kasteel te Kollum, J. Langhout te Aalsum en E. A. Lazonder, te Oosterwolde. — Kampen, Kalkman te Monster, Wijting te Goes, Sikkel te Hijlaard, Sleeswijk Visser te Rijsoord, Raman te Westbroek en Spoel te Rijssen.

BEROEPEN: Vlissingen, J. J. Westerbeek van Eerten te Mijdrecht. Heinenoord, R. J. W. Radolph, cand. aan de Vrije Universiteit. — Heereskerke, J. H. M. G. Wolf te Gameren.

BEDANKT: Delft, W. van den Bergh te Voorthuijsen.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

BEROEPEN: Noordwijk aan Zee, J. Robbert te De Lier.

BEDANKT: Doesburg, D. J. van Brummen te Dordrecht.

Synodale Genootschapskerk.

BEROEPEN: Nieuweschans J. Faber, emer. pred. te Haarlem. — Scherpenisse, J. A. van Boven te Oosten West-Souburg. — Schiedam, H. Metz te Leerdam — Ferwerd, J. J. Eigeman te Hengelo (cl. Zutfen). — Lutten, H. Visch te Herwijnen. — Rekken (cl. Zutfen), H. J. Hulscher te Reeuwijk (cl. Gouda). — Schaal, J. Bolkestein te Langeraar. — Kortenhoef, J. ten Oever te Roden (Dr.) — Mantgum c. a. J. J. Keizer te Tjalleburd. — Nieis en Niebert, K. J. Mulder te Rext. — Sloten (cl. Amsterdam), C. B. Oorthuijs te Katwijk aan Zee. — Marsum (cl. Leeuwarden), J. H. van der Palm te Ilpendam. — Thesinge, J. Faber D.Jz. pred. in Ned. Indie, thans met verlof hier te lande.

AANGENOMEN: Katwijk aan Zee, W. J. van Elden A.Gen. te Rijsen. Ootmarsum, J. Domisse te Gapinge (cl. Middelburg).

BEDANKT: Zegveld, W. Mense te Heteren. — Holwerd, A. W. L. Planten te Wije. — Akkooi, A. E. L. W. Römer te Buurmalsen — Melissant, P. C. A. Halffman te Den Bommel (cl. Brielle). — Nijehaske, E. Weidner te Wilsum. — Marken, G. Nijenhuis te Berlicum. — Kiewerd en Jukwerd, E. van Kleffens te Siddeburen. — Loenen (cl. Dieren), en Hal (bij Brummen), J. M. S. Baljon te Nederhemert. — Zandeweer, H. J. Bouwers te Drachtster-Compagnie. — Loon op Zand, J. W. H. Kalkman te Monster. — Nieuwe-Pekela, D. Zoete te Engwierum.

Advertentiën.

In hare Heere en Heiland overleed in den ouderdom van bijna 73 jaren mijne geliefde Echtgenoote en onze moeder, Behuwd- en Grootmoeder

JOHANNA MARIA STEENBERGH.

G. H. BOLLWEG.
C. J. SCHILTMEIJER.
C. J. SCHILTMEIJER—SYBRANDS.
D. A. VAN DER MAAREL.
H. SMIT.
J. M. SMIT—SCHILTMEIJER.
G. H. J. DOUWES
C. DOUWES—SCHILTMEIJER.
F. SCHILTMEIJER.
E. M. L. SCHILTMEIJER—ZEIJDE.

Amsterdam, 31 Januari 1888.

Christelijke School te Kootwijk.

Ondergeteekenden hebben zich gevormd tot eene commissie, om gelden te verzamelen voor eene school met den Bijbel te Kootwijkerbroek, het meest bevolkte gedeelte van de gemeente Kootwijk.

Zij vertrouwen, dat de geloovigen zich niet onbetuigd zullen laten, nu het geldt barmhartigheid te bewijzen aan de kerk, die het eerst tot reformatie kwam (Februari 1886).

Terwijl synodale agenten, met een ijver, eene betere zaak waardig, alles in het werk stellen om de kerk van Kootwijk weer te brengen onder het juk der Hierarchie, zij het ons streven haar een vrije school te bezorgen.

Groot is de behoefte en klein is de kracht van de gemeente Kootwijk.

Moge de deelneming algemeen en de zegen Gods overvloedig zijn.

Dr. A. KUYPER, Prins Hendrikkade 173, *Amsterdam.*
Ds. H. W. VAN LOON, Bloemgracht 131, »
Ds. B. VAN SCHELVEN, Keizersgr. 296, »
Dr. W. VAN DEN BERGH, *Voorthuizen.*
J. BECHTOLD, Haarlemmerstraat 139, *Amst.*
S. J. SEEFAT, Lijnbaansgracht 248, »
J. IJSEBRAND, Kerkstraat 145, »
G. H. A. GROSHEIDE, Bloemgracht 160, »

UIT DE DIEPTE.

Door onvoorziene omstandigheden moet het nummer van deze week (No. 31) eenige dagen later verschijnen.

De uitgever,
J. A. WORMSER.

AMSTERDAM, 1 Februari 1888.

Dienstneming voor Oost-Indië.

Nederlanders ontvangen bij het aangaan van eene militaire dienstverbintenis van ZES jaar een handgeld van

Drie Honderd Gulden.

Aanbrengpremie TIEN GULDEN.

MILICIENS in werkelijken dienst of met groot verlof kunnen voor den tijd van TWEE jaar gedetacheerd worden naar OOST-INDIË; premie

Twee Honderd Gulden,

Aanbrengpremie TIEN GULDEN,

bijaldien de Milicien met groot verlof afwezig was van zijn korps.

Het Departement van Koloniën en alle Burgemeesters geven GRATIS inlichtingen.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

Werken van Dr. A. KUYPER.

Uit het Woord: Tweede Serie. Deel I. *Dat de genade particulier is.* Deel II. *De leer der verbonden.* Deel III. *De practijk der Godzaligheid.* Prijs per deel in stempelband *f* 3.90; ingenaaid *f* 3.40.

Honig uit den Rotssteen. Deel II. Prijs in stempelband *f* 3.40; ingenaaid *f* 2.90.

De Drie Formulieren van Eenigheid, voor kerkelijk gebruik uitgegeven, door **Dr. A. KUYPER,** Vijfde vijfduizend. Benevens het *Kort begrip der Christelijke religie.* Uitgegeven door de predikanten C. A. RENIER en B. VAN SCHELVEN. Prijs in carton met linnen rug *f* 0.40; 25 Ex. *f* 9.50; 50 Ex. *f* 18.

Ons Program. Tweede druk. Prijs in stempelband *f* 4.50; ingenaaid *f* 3.60. Nog enkele Ex. eerste druk voorhanden à *f* 20.

Tractaat van de Reformatie der Kerken, aan de zonen der Reformatie hier te lande op Luthers vierde eeuwfeest aangeboden. Prijs *f* 2.50.

Tweeërlei Vaderland. Ter inleiding van de Zevende Jaarvergadering der Vrije Universiteit. Prijs *f* 0.50.

Sion door recht verlost. Tijdrede. Prijs *f* 0.50.

De Twaalf Patriarchen Prijs in stempelband *f* 1; ingenaaid *f* 0.75.

De Vleeschwording des Woords. Prijs in stempelband *f* 2.40; ingenaaid *f* 1.90

Eerstdaags verschijnt en is **bij alle solide boekhandelaren** verkrijgbaar:

„Olie en Wijn in de wonden."

Beschouwingen over het Diakonaat,

DOOR

H. HOEKSTRA, N. A DE GAAY FORTMAN en Dr. W. VAN DEN BERGH.

Prijs 75 Cent.

Tegen toezending van 75 Cent per postwissel of in postzegels, verzendt ook de uitgever direct bij uitgave dit werk *franco per post.* (48)

Harderwijk. A. BERENDS.

Bij HOVEKER & ZOON, te Amsterdam, verscheen:

Zonde en Genade.

De tijd der Richteren,

DOOR

Dr. Ph. J. HOEDEMAKER.

Prijs gebonden *f* 2.90; ingenaaid *f* 2.25.

Uitgave van de Vereeniging ter bevordering van Christelijke lectuur.

Bij den Uitgever J. J. WIARDA, te *Sneek* is van de pers gekomen:

LEESBOEK

OVER DE

Gereformeerde Geloofsleer.

Zestiende stuk.

Heilsorde. Heiligmaking.

DOOR

H. E. GRAVEMEIJER.

Prijs *f* 0.90.

Van dit werk, door de Christelijke pers zoo gunstig beoordeeld en aanbevolen, verscheen vroeger:

1ste stuk:	Godsdienst. Bronnen der Godskennis. *Tweede druk.*	*f* 0.75
2de »	Gods Woord. *Tweede druk.*	» 1.25
3de »	Gods Wezen, Namen, Eigenschappen. *Tweede druk.*	» 1.—
4de »	Gods Drieëenheid. *Tweede dr.*	» 1.—
5de »	Gods Besluiten. Praedestinatie.	» 0.90
6de »	Schepping.	» 1.—
7de »	Voorzienigheid.	» 0.65
8ste »	Staat der Rechtheid.	» 0.50
9de »	Zonde.	» 0.90
10de »	Des Verlossers Persoon.	» 0.80
11de »	Des Verlossers Namen en Ambten.	» 1.—
12de »	Des Verlossers Staten. Vernedering.	» 1.40
13de »	Des Verlossers Staten. Verhooging.	» 0.80
14de »	Heilsorde. Roeping (Bekeering. Geloof).	» 0.80
15de »	Heilsorde. Rechtvaardiging.	» 0.80

Elk stuk is afzonderlijk verkrijgbaar bij alle soliede boekhandelaars, alsmede bij den uitgever.

Vrije Universiteit.

Onlangs mocht ik een milde gift uit een dorp in Friesland ontvangen en aan onzen penningmeester verantwoorden, waarmit weer bleek, dat er in plaatsen, waar nog geen correspondenten of agenten zijn, toch nog wel werkzaamheid voor onze Vrije Universiteit is. Hoe bemoedigend dit ook zij — *toch ware het veel beter, indien overal een geregelde organisatie ware.* Daarom kan ik er niet te veel op aandringen, dat de broeders, die daartoe aangezocht worden, of die roeping daartoe in hun gemoed gevoelen, zich beschikbaar mogen stellen, om als agent of correspondent in hun omgeving op te treden, opdat alle kruimkens vergaderd mogen worden, *maar vooral ook het hooge gewicht onzer stichting voortdurend onder de aandacht van ons Christenvolk gebracht worde.* De Vrije Universiteit, op den grondslag van Gods getuigenis, moet een *volkszaak* worden, evengoed als de Christelijke lagere school. Zij moet het voorwerp van gedurige verzuchting tot den Heere worden, van allen, die hebben leeren bidden en die met ons gelooven, dat in de vreeze des Heeren het beginsel der wijsheid is, ook voor ons land en volk — dat recht en gerechtigheid alleen dán waarlijk kunnen bevorderd worden, wanneer Gods Woord de maatstaf is, waarnaar alles moet beoordeeld worden; — dat de ware wijsheid, om een land te besturen, alleen te vinden is bij den Vader der lichten, — dat ook voor ons land en volk het woord geldt: »Die Mij eeren zal Ik eeren, maar die Mij versmaden zullen licht geacht worden." Alleen wanneer dit dieper zal gevoeld worden bij Gods volk, zal het besef ook in wijder kring tot de conscientie doordringen, dat dan ook de middelen gebruikt moeten worden, om dit doel te bereiken; want die het einde wil, wil ook de middelen. En dat onder die middelen een der voornaamste is, dat mannen in die beginselen onderwezen worden, die later voorop zullen moeten staan en de leiders des volks zullen moeten worden. Want ook in dezen is het woord waarachtig: »Hoe zullen zij hooren, zonder die hun prediken?"

Nu, de Heere zelf make ons meer werkzaam met deze hoog ernstige zaak!

W. HOVY.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan Contributiën: door den heer H. Mol te Nijkerk *f* 108.50, van Magadans *f* 10, samen *f* 118.50; door den heer H. H. Hofstra te Vreeland *f* 93.50; door den heer P. Pauw te Buiksloot *f* 9.50; door den heer H. J. ten Rae te Neede *f* 39; door den heer J. H. Koppenol te Amstelveen *f* 36.50; uit Dedemsvaart *f* 5; uit Sloten *f* 5; door den heer E. Noteboom te Schoonhoven uit Polsbroek *f* 20; uit Vlist *f* 7; uit Bonnepas *f* 2 (herplaatst wegens misstelling). Aan **Collecten:** door den heer W. Kuhler Wzn. bij een spreekbeurt te Maassluis *f* 40.72; door Ds. F. Fortuin, te Barendrecht bij een bidstond te Rijsoord *f* 40.78. Aan **Schenkingen:** door den heer W. Kuhler Wzn. van N. N. te Maassluis *f* 2.50, uit Hilversum *f* 5, samen *f* 7.50; door den heer H. H. Hofstra, te Vreeland, van N. N. *f* 2.50, van N. N. *f* 2, samen *f* 4.50; door den heer K. Vellinga van eenige vrienden uit Spannum *f* 30.50; door den heer Jb. Floor uit Jaarsveld *f* 5; door den heer D. Slot te Vlissingen *f* 5; door den heer J. de Haan, te Zevenbergen, van Gez. R. *f* 1.

Voor het Hospitium:

Door Mej. A. D. Reinsma, van de Jongedochtersvereen., te Wons, 6 lakens en 12 sloopen.

Voor het Studiefonds:

Bij Prof. Dr. A. H. de Hartog ingekomen: door den heer H. J. ten Rae te Neede *f* 15; door den heer D. Slot te Vlissingen *f* 5; van de dames S. te H. *f* 25.

S. J. SEEFAT, *Penningmeester.*
Lijnbaansgracht 248.

SCHOTSCHE ZENDINGSKERK.
Zondagmorgen, 10 uur, A. VAN OS.
Zondagavond, 6 uur, F. W. A. KORFF.
Maandagavond, 8 uur, J. J. WESTERBEEK VAN EERTEN, Pred. der Ned. Ger. Kerk te Mijdrecht, Bidstond voor de Ned. Geref. Zend. Vereen.
Woensdagavond, 8 uur. Vergadering met de Proselieten.

GEDRUKT TER KON. NEDERL. STOOMDRUKKERIJ, WARMOESSTRAAT 106, AMSTERDAM.